

Også globalt set har vi i Danmark en stor forpligtelse til at holde produktiviteten oppe. I en tid, hvor verdens overskudslagre tømmes, samtidig med at befolkningstallet stiger med ca. 1 mio. mennesker i døgnnet, har vi i Danmark en social forpligtelse til at holde produktionen oppe. Hvis ikke vi i Vesten opretholder produktionen, risikerer vi hungersnød i verden af en dimension, som vi aldrig har kendt til før.

En større global mangel på føde vil yderligere kunne føre til større uroligheder. Med tomme maver griber man nemmere til våben.

Endelig vil jeg gerne pointere, at en forudsætning for en total omlægning af dansk landbrug til økologisk landbrug må være, at byslam kan anvendes på økologiske marker, og at importen og eksporten af næringsstoffer er lige stor. Med andre ord: Vi skal være parat til at importere og anvende byslam fra udlandet, og spørgsmålet er vel, om vi er parat til det.

Jeg vil gerne kort benytte lejligheden til også at kommentere enkelte af de fremsatte beslutningsforslag.

Beslutningsforslag nr. B 88 lægger op til en beslutning om en målsætning på 10 pct. økologisk jordbrugsdrift i år 2000. På baggrund af det, jeg allerede har sagt, kommer det vel ikke som nogen overraskelse, at vi i Venstre lægger stor vægt på en mere realistisk udvikling, der tager udgangspunkt i efterspørgslen. Vi skal ikke fra statens side lægge os fast på, at en bestemt procentdel af produktionen skal omlægges til økologisk produktion. Vi ønsker ganske enkelt, at markedet får lov til at udvikle sig frit og dermed afgøre de økologiske produkters samlede markedsandel.

Beslutningsforslag nr. B 78 er en opfordring til regeringen om at gennemføre en væsentlig omstilling af forsknings-, undervisnings- og rådgivningsressourcerne inden for landbrugsområdet til fremme af økologisk landbrugsproduktion. Her vil jeg give forslagsstillerne ret i, at der godt kan være et behov for at kigge efter muligheder for at anvende de økonomiske midler inden for rammen afsat til økologisk produktion på en mere hensigtsmæssig måde.

Vi er for nærværende ikke parat til at acceptere en omrokering af midlerne mellem konventionelt og økologisk landbrug, således at forskning, undervisning og rådgivning på det økologiske område bliver opprioriteret på bekostning af det konventionelle landbrug.

Jeg vil her ganske kort vende blikket mod den aktionsplan for fremme af den økologiske føde-

vareproduktion i Danmark, som Det Økologiske Jordbrugsråd fremlagde i marts. Denne plan omtaler også en omprioritering af midler, og det er da muligt, at vi, når vi ser landbrugs- og fiskeriministerens udspil i forbindelse med denne aktionsplan og derefter får mulighed for at diskutere den i sin helhed, kan være imødekommende over for ideen om en vis form for omfordeling.

Så vil jeg gerne kommentere beslutningsforslag nr. B 84, som omhandler stop for braklægning af økologisk dyrket jord. Jeg kan godt se, hvad forslagsstillerens idé er med at fjerne kravet om braklægning af økologisk dyrket jord. Et sådant stop ville jo kunne kompensere en smule for produktivtetsnedgangen ved en omlægning til økologisk produktion. Jeg ser det som en anerkendelse fra forslagsstillerens side af, at der er et problem ved omstillingen.

En stillingtagen til beslutningsforslaget giver – som det også tidligere er blevet sagt – imidlertid sig selv, da EU-lovgivningen ikke skelner mellem det konventionelle og det økologiske landbrug, og en eventuel accept vil således være EU-stridig.

Beslutningsforslag nr. B 85 er et forslag om økologisk drift af alle offentligt ejede jorder. Også her må jeg vende tommelfingrene nedad. I Venstre tror vi på frivillighedens princip; derfor vender vi os også imod den tvang, der her er tale om. Staten skal ikke blande sig i kommunernes politik på dette område og da slet ikke tvinge dem til at opsig alle allerede indgåede forpagtningsaftaler.

Venstres miljøordfører kan ikke være til stede i dag, og jeg skal derfor også kommentere beslutningsforslag nr. B 86, som Venstre heller ikke kan tilslutte sig. Vi mener, det er helt fint og også naturligt, at offentlige institutioner er opmærksomme på de aktuelle ting, og det vil i fremtiden betyde, at man rundt omkring vil vælge nogle økologiske løsninger, ligesom man gør det i private husholdninger som en del af den madkultur, der hører til vores hverdag.

Men det vil være forkert at lovgive om det. Vi skal huske, at landets institutioner i stat, amt og kommune altid vil have forskellige måder at være ernæringsmæssigt bevidste på.

I Venstre ser vi frem til at få en debat om landbrugs- og fiskeriministerens udspil, som Det Økologiske Jordbrugsråd har lagt på bordet, aktionsplanen for fremme af den økologiske fødevareproduktion i Danmark. Det er en plan, som bygger på et langt mere realistisk udgangs-